

הבורסה

הלהיט הבא: "רסקו"

ישראל קרוא
טרגדיית הגורל

מותו הפתאומי של מנכ"ל רסקו, יש ראל קרוא, מהתקפת לב בגיל 46, יחיש את מכירת החברה למשקיעים זרים. קרוא, שקיבל לידיו חברה כושלת בעלת הפסדים של 125 מיליון ל"י, הצליח תוך ארבע שנים לנקות את השולחן, לחבר את החברה ולהפכה לרוויחית ביותר.

התוצאה: לפני כשנה החלו משקיעים זרים מתעניינים בקניית רסקו. אלא שקרוא היה אחד המתנגדים העקריים למכירתה. הוא לא ראה כל סיבה להלביש על עצמו בעלים חדשים, העלולים להפריע לו בהצלחתו הלא-גדולה, לעומת הבעלים הנוכחיים — ה"סוכנות היהודית" — שהניחו לו יד חופשית. עד לפני כמה ימים נעו שערי מניות רסקו סביב 90 נקודות — שער לא ריאלי ביותר, שהושפע מזכרונות הפסדי העבר. לחברה רכוש קרקעי עצום וכן

האם מרמה "סולל-בונה" את מס הכנסה?

ל"י, לדבריו, פעל כמתווך עבור דיור, ובשנה שעברה מצא לה קונה עבור 27 דונס קרקע באיזור ל. הקונה היתה חברת אלבן של אילי הכספים היהודי-גרמני פאלוך (הבונה את גורד-השחקים בקולנוע מגדלור), ששילם עבור השטח 3.3 מיליון ל"י. עמלתו של המתווך היא שני אחוז — אותם, טען המתווך, סירבה החברה לשלם לו. עד כאן, הכל כשר וישר. אלא שבמהלך התביעה, העלה ורשבסקי טענה כי לאחר שנחתם החוזה האמיתי בין הצדדים, במאי 1971, נחתם ביניהם חוזה שני באוגוסט אותה שנה, שמטרתו היתה לעקוף את הוראות המיסוי שחלו על העסקה האמיתית. אם תוכח האשמתו של ורשבסקי כנכונה, עשוי מס הכנסה לפתוח בחקירה גם בעסקאות אחרות של סולל-בונה. זהו, לפחות, הנוהג במקרה שאורח פרטי נתפס בעבירה כזו.

על יהודי פרטי עוד אפשר להאמין לפעמים שהוא מנסה להערים על שלטונות מס הכנסה, אבל על חברה ציבורית כ"סולל-בונה"? לדברי מתווך-קרקעות תל-אביבי בשם דויד ורשבסקי — כן. ורשבסקי העלה טענה זו בתביעה משפטית שהגיש נגד חברת דיור, שהיא חברת-בת של סולל-בונה. בעוד החברה האם עוסקת בבנייה ציבורית, מתרכזת דיור בבנייה פרטית. אחרי הכל, מה שטוב לשיכון-עובדים, לא יכול להיות רע לסולל-בונה. כך, בנתה דיור את רבייה-הקומות בשיכון בבלי, בהם השתכנו אנשי-צמרת ההסתדרות כמו ירוחם משל, מנכ"ל סולל-בונה צבי רכטר, מנכ"ל קרן-הפנסיה ההסתדרותית נתן נתיב זיו פריאור, ואשר ידליו. בתביעה, מבקש ורשבסקי לחייב את דיור לשלם לו דמי-תיווך של 66 אלף

איך להיות מאושר ממפעל מאושר

כאשר הקימה קבוצתו של איל-הכספים היהודי-אמריקאי אמנון ברנס את מלון קראוואן בשארם אישיך, זכה המלון לקבל אישור כמפעל מאושר, הפטור כמעט לגמרי ממיסים. בנוסף לכך, זכו היומיום גם הלוואות ומענקים ממשלתיים בגובה שני שלישי מההשקעה, שהסתכמה בשניים וחצי מיליון ל"י, כך שהם עצמם נאלצו להשקיע רק כ"800 אלף ל"י.

בשנה וחצי האחרונות נשא המלון הפסדים, ונראה כי לא יהיה מגוס מסגירתו. מובן שבמצב כזה, מנסה כל הנהלה נבונה לנצל כל אפשרות לרווח, פעוט ככל שיהיה. בתוך נכסיה-המלון נכלל גם מיוזון-נייד, כחלק מההשקעה המאושרת. פירושו הדבר

"כימאויר" רוכשת את "מסוק"

בנוסף להכנסות יפות מהמוסך הגדול, המשרת 65 מטוסים קלים, בניהולו של ישראל הראל. עם רכישתה של מסוק, שסבלה זה זמן רב מקשיי ניהול, תהפוך כימאויר לגורם המרכזי בענף.

מינויים

תתינצב יעקב אידילוביץ, לשעבר מפי-קד אגף כוח-אדם במשרת-ישראל, פרש מתפקידו, והתמנה לתפקיד מנהל כוח-אדם במשרד החקירות מודיעין ארצי.

תת-אלוף אשר לוי, לשעבר מנהל שטיחי-קיסריה, פרש מתפקידו והתמנה מנהל סוכני-נות השעונים אומנה וטיסו בישראל. לוי פרש מקיסריה לאחר חצי שנה של עבודה שם, בגלל חילוקי-דעות עם בעל המפעל, יצחק שפירא.

הכביש של גולדה

הודות לנכדיה של גולדה מאיר, הגיע הקץ לסיבלם של מאור ילדים בגנב.

במשך עשרים שנים, לא היה כביש ש-יחבר את כביש באר-שבע-רביבים-שדה בוקר עם כביש באר-שבע-אורים-צאלים. ילדי הקיבוצים רביבים, משאבני שדה ושדה-בוקר, שהגיעו לגיל התיכון, נאלצו לנסוע לבית-הספר הקרוב בצא"ל לים בדרך עוקפת ארוכה, שנמשכה שני תיים. בתקופת הבריטים אמנם היה כביש מחבר כזה, אולם הוא נהרס על-ידי כוחות צה"ל, ולא תוקן מאז.

כך סבלו הילדים שנים. עד שלפני כמה חודשים, הגיעו גם נכדיה של ראש-המשלה, בני קיבוץ רביבים, לגיל התיכון, נראה כי מעמדה של הסבתא השפיע: לפתע, נחלץ משרד העבודה לפעולה, ותוך זמן קצר נסלל כביש חדש, באורך 22 קילומטרים, המחבר את בית נכדיה של גולדה עם בית-הספר התיכון. בשימתם כי רבה, כינו קיבוצי חס-ביבה את הכביש החדש בשם כביש גול-דה.

אורי ירום
השתלטות מהירה

חברת-התעופה כימאויר חתמה לאחר רונה על זיכרון דברים לרכישת חברת הליקופטרים מסוק. בעליה של מסוק הם הטייס אורי ירום ועורך-הדין יחזקאל ורד המייצג את ה"משקיעים הזרים אמנון סרנס ויוחאי שניידר. מסוק היא גם סוכנת חברת האל-סיקורסקי בישראל, וכן מספקת היא מסוקים קלים למשרתת ישראל, פרט לעיסוקה העיקרי, שהוא ריסוסים. למסוק כיום ארבע עה מסוקים, לאחר ששניים התרסקו. כימאויר, שהיא בבעלותם של 270 ק"י בוצים ומושבים, היא כיום חברת הריסוסים הגדולה בארץ. בעבר, התחרתה בה החברה הפרטית מרום בהצלחה. לפני שנה נכנס לכימאויר מנכ"ל חדש, יעקב טוביה מקיבוץ חמדית. טוביה ביצע מהפכה בחברה, רכש עשרה מטוסים-ריסוס גדולים, פתר בעיות פנימיות, והפכה לכוח רציני. כיום יש לכימאויר כ-40 מטוסים משלה,

המיוזנוני
ניידות מפתיחה

שהוא ניקנה ללא מיסים, בדומה למכונית בעלת מיספר לבן, ואסור בשימוש לכל מטרה אחרת, מלבד במלון.

אלא שלאחרונה, גילה המיוזון הנייד ניידות מפתיחה, הגיע, משארם אישיך הרחוקה עד לתל-אביב, אל הסטייקייה של אלי רונן בכיכר מלכי-ישראל בתל-אביב. כן נראה המיוזנוני בשבתות במגרשי-ספורט שונים, מוכר מתוצרתו לקהל הצופים.

לדברי רפאל איתן, מנהל קראוואן, נמסר המיוזון לאלי רונן לצורכי שיפוצים ותי-קונים בלבד, ואסור להשתמש בו לכל מטרה מסחרית. למען האמת, הוא אף לא יודע על שימוש כזה.

הקבלות והתפוזים

כאשר פתחה חברת סנוול חנויות ב"תחנות-הדלק שלה ברחבי הארץ, הת"פלאו רבים. איזה נהג הנכנס למלא בנ"זין, יתעכב גם לקנות קילו תפוזים או כיכר גבינה?

הרבה, כפי שמסתבר מההצלחה לה זכו החנויות, הנקראות סנומרקט.

סוד ההצלחה טמון לא במיצרכים, למרות שהם בהחלט שלה ברחבי הארץ, אף לא במחירים, שהם בהחלט סבירים. אף שני אלה ניתן למצוא בכל סופרמרקט רגיל, ושום נהג לא היה מבזבז את זמנו על קניות לבית בתחנת דלק.

סוד ההצלחה טמון בקבלות: כאשר אתה קונה בנזין יחד עם חמאה, אתה מקבל קבלה אחת על כל הסכום. קב-

לוח דלק מוכרות כחוצאה לצורכי מס-הכנסה, קבלות על חמאה — לא. זה הסוד הפשוט.

השריון

מחנך לחיסכון

בבסיס-אימונים של חיל-השריון בדרום הארץ קיים מיטווה גדול לאימוני תות-חנים. על קיר המיטווה מצויירת טבלת-ענק, ובה פירוט מחירי כל הפוזים וחי-כדורים, וכתובת ענק: תותחן, דע את מחירך!